

VERVIER, Karel August (eigenlijk Charles Auguste), letterkundige (Gent 12 augustus 1789 - Kasteel Damzicht te Waarschoot 20 oktober 1872). Zoon van de arts J.B. Vervier (z. aldaar). Volgde humaniora aan de Ecole centrale te Gent en studeerde daarna te Parijs wetenschappen. Van 1809 tot '14 was hij als bankier te Gent gevestigd, van 1814 tot '33 was hij ontvanger-particulier van het district Eeklo (waar hij o.m. Ledeganck aanmoedigde en steunde). Van 1815 af was hij overtuigd orangist, debuteerde in poëzie en proza in de Annales Beligues, was lid van de letterkundige afdeling van de rederijderskamer De Fontaine (Regat Prudentia Vires), waar hij op 11 januari 1820 een redevoering ter verdediging van het Nederlands uitsprak. Hij publiceerde in 1820 zijn eerste bundel Gedichten, een van de eerste Nederlandse literaire werken in het Zuiden, waardoor vriendschap met J.F. Willems ontstond. Van 1820 tot '60 was hij lid van de provinciale staten / provincieraad van Oost-Vlaanderen, eerst voor Eeklo, later voor Gent. Van 1820 had hij zitting in vele culturele en artistieke stedelijke commissies, werd ondervoorzitter van het Gentse departement van de maatschappij Tot Nut van 't Algemeen (in 1830), bestuurslid van de Koninklijke Tekenenacademie (1827-'56), curator van het atheneum, lid van de commissie van kosteloze stadsscholen, voorzitter van de commissie voor het bewaren van oude gedenkstukken en voorzitter van de afdeling Letterkunde van de Koninklijke Maatschappij voor Schoone (Fraaie) Kunsten en Letteren. Hij was actief vrijmetselaar (sporen van zijn activiteit zijn terug te vinden in Les Vrais Amis en La Liberté, en hij zou burgerlijk begraven worden te Gent) en was geïntroduceerd bij vele Noord- en Zuidnederlandse tijdschriften en genootschappen. Na 1830 bleef hij orangist - hij hield de Gentse loge zo lang mogelijk onder supervisie van het Groot-Oosten van Nederland - en beled in zijn bundel Letteroefening (1840) onomwonden het aandeel van Willem I in de wedergeboorte van onze letterkunde („Een woord over de tale”, p. 127-140). Hij werkte mee aan het Nederduitsch Letterkundig Jaarboekje (1834), de Messenger des Sciences historiques (1823), het Belgisch Museum (1837), De Eendragt (1846) en was lid van De Tael is gansch het Volk. In 1859 besprak hij op een banket ter ere van de Grievencommissie te Gent het verschil tussen stammationaliteit en staatkundig-politieke nationaliteit. Op dat ogenblik was

Bedenk dat reeds van oude dagen,
Trots volkentwist en jammernacht,
Een band, om Zuid en Noord geslagen
Het nakroost knoopt aan 't voorgeslacht ;
De Taal doet ons aan Neerland kleven,
Door haar blijft ge in ons midden leven,
Tot ons de jongste kracht begev' ;
Dan, schoon de tong reeds zij bezweken,
Dan zal ons hart nog innig spreken :
Vergeet ons niet, Bataaf ! en leev' !

Maart 1861.

Laatste strofe van het gedicht Verbroedering. De Zuid-Nederlanders aan hunne broeders in Noord-Nederland.

hij politiek liberaal flamingant : hij zag de invoering van het Nederlands het liefst gebeuren zonder dwang, door overreding, aanmoediging, subsidiëring en het voorbeeld van de overheid, en op grond van een verbeterd lager onderwijs en van actieve rederijderskamers. Van zijn blijvende heel-Nederlandse gezindheid en zijn mening over 1830 getuigen vele van zijn vaderlandse gedichten, zo o.m. *Verbroedering. De Zuid-Nederlanders aan hunne broeders in Noord-Nederland* (1861).

LITERATUUR : H. Ledeganck, *Karel August Vervier*, in *De Vlaamsche School*, jg. 6 (1860, p. 97-99); - F. Rens, *Karel August Vervier*, in *Nederduitsch Letterkundig Jaarboekje*, (1873, p. 150-154); - K. Bogaerd, *Inleiding tot Gedichten van K.A. Vervier* (1873, p. 5-10); - F. Rens, *Karel August Vervier*, in *De Eedracht* (19 april 1874, p. 83); - M. Rooses, *Jan Frans Willems, Brieven aan Jer. de Vries (...)* (1874); - A. Deprez, *Brieven van, aan en over Jan Frans Willems* (1965-).

ADA DEPREZ